

ליקוטי מוהר"ן – תורה י'

ואלה המשפטים ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וכו'

א. כְּשֵׁיט, חס ושלום, דינים על ישראל על ידי רבנים והמחאת כף אל כף נעשה המתקת הדינים
 ב. כי עקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא הוא שגם העכו"ם ידעו שיש אלהים שליט ומושל, כמובא
 בזוהר 'כד אתא יתרו ואמר': "כי עתה ידעתי כי גדול ה' וכו', כדן אתינקר ואתעלא שמא עלאה'
 ג. ולעכו"ם אי אפשר להם לידע גדלתו של הקדוש ברוך הוא כי אם על ידי בחינת יעקב כמו
 שכתוב: "בית יעקב לכו ונלכה באור ה'" כי הוא גלה אלקותו של הקדוש ברוך הוא יותר משאר
 האבות כי אברהם קראו הר ויצחק קראו שדה ושדה הוא יותר משג ונצרך להעולם מהר ויעקב
 קראו בית שהוא מקום ישוב לבני אדם יותר משדה הינו שיעקב קרא את מקום הבית המקדש
 שהוא מקום התפילה בית שהוא מקום ישוב לבני אדם כי העלה את התפילה מהר ושדה לבחינת
 בית שיש בו תפיסה לבני אדם יותר מהר ושדה כי בבחינת בית יש גם לעכו"ם השגה כמו שכתוב:
 "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים" וכשהוא בבחינת בית כדן אתינקר שמא עלאה כנ"ל וזה
 פרוש: "גדול ה' ומהלל מאד" פלומר אימתי גדול ה' ? כשהוא מהלל מאד מסטרא דמותא, שהוא
 בחינת עכו"ם [כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה על פסוק: "והנה טוב מאד" "מאד" יזה מלאך
 המות] כשהוא מהלל מהם אזי הוא גדול כי הוא עקר גדלתו ואימתי הוא מהלל מהם ? "בעיר
 אלקינו הר קדשו" דהינו כשבחינת הר נעשה עיר אלקינו שהוא ישוב בני אדם בחינת בית, שהוא
 משג יותר מהר ושדה דהינו כשמעלין את בחינת התפילה מבחינת הר לבחינת עיר ובית שאז יש גם
 לעכו"ם השגה כנ"ל אז דיקא גדול ה' כי זה עקר גדלתו ותברך כשגם הרחוקים יודעים ממנו ותברך
 כנ"ל

ד. וענין זה להעלות התפילה מבחינת הר ושדה לבחינת בית בחינת עיר אלקינו כדי שיתגלה
 מלכותו גם לעכו"ם שיהיה להם גם כן השגה באלקותו ותברך שמו אי אפשר להעשות כי אם על
 ידי צדיקי הדור כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה 'מי שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם
 ויבקש עליו רחמים' כי עקר התפילה אינם יודעים כי אם צדיקי הדור כי יש בעלי גאון שאינם
 רוצים שילכו לצדיקים ואומרים שהן בעצמם יכולים להתפלל ומונעים גם אחרים כשיש להם צער
 או חולה לילך לצדיקים עליהם נאמר: "השב אשת האיש" וכו' כי זה הבעל גאון מכנה בלשון
 אבימלך אבי לשון רצון כי הוא רוצה למלך והינו אבימלך כי באמת צדיק מושל בתפילתו כמו
 שכתוב: "צדיק מושל" וכו' והוא מתגאה בעצמו שיכול להתפלל ויש לו הממשלה ועל כן מכנה בשם
 אבימלך כי הוא רוצה למלך ואומר: אגא אמלך וזה פרוש: "השב אשת האיש" אשת ראשי תבות
 "אדני שפתי תפתח" זה בחינת תפילה דהינו השב אשת, בחינת התפילה, להצדיק כי נביא הוא כי
 'הקדוש ברוך הוא מתאנה לתפילתו של צדיקים' ומשגר תפילה סדורה בפיו כדי שיהנה מתפילתו
 וזה: כי נביא הוא, לשון נבי שפתים כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה. "בורא נבי שפתים" אם
 שגורה תפילתו בפיו וכו' השב, ראשי תבות: הר שדה, בית זה רמו שתפילת הצדיק היא בשלמות
 שמעלה אותה מבחינת הר ושדה לבחינת בית כנ"ל אבל אלו הבעלי גאון מעכבים תאוותו של השם
 ותברך ואינם מבקשים מצדיקים שיתפללו עליהם כי חושבים שהתענו וסגפו את עצמם, ובזה הם
 צדיקים אבל האמת אינו כן כי כל התעניתים שהתענו אין זה אלא כמו שק שיש בו חורים הרבה
 וכשמריקים את השק אף על פי כן נשארו בו החורים והגוף נקרא שק כמאמר התנא: שינא, שרי
 שק ואם התבוננו בעצמן היו רואים אחר כל התעניתים עדן נשארו אצלם כל תאוותם קשורים
 בשקם, הינו בגופם ולא תאוותם בלבד נשאר קשור בגופם כי אם גם תאוות אביהם שיש אצלם
 משעת ההולדה מחמת שלא נתקדש אביו בשעת זיווג גם זה קשור בגופם עדן ובנדאי אלו היו
 רואים את כל זה חרדה גדולה הנה נופל עליהם כי היו רואים איך הם עומדים במדרגה פחותה
 ושפלה וזה פרוש: "ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו" אחר כל התעניתים
 שהיה הרקת השק, בחינת הגוף עדן והנה איש צרור כספו שקשור וצרור כספו ותאוותו בשקו

וגופו ויִראוּ אֶת צָרוֹת כַּסְפֵיהֶם הֵמָּה וְאֲבֵיהֶם הֵינּוּ, לֹא דֵי צָרוֹת כַּסְפֵיהֶם, שֶׁהוּא תַאֲוֹת עֲצָמוֹן כִּי אִם גַּם הֵמָּה וְאֲבֵיהֶם הֵינּוּ הַתַּאֲוֹת שֶׁל אֲבֵיהֶם גַּם הֵמָּה לֹא נִפְלוּ מֵהֶם וַיִּירָאוּ כִּי חֲרָדָה נִפְלָה עֲלֵיהֶם וְאִזִּי לֹא הָיוּ רוֹצִים לְהִשְׁתַּרֵר וְלִמְלֶכֶךְ וְזֶה פְּרוּשׁ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אֲבֵיהֶם אֲתִי שִׁכַּלְתֶּם, יוֹסֵף אֵינְנוּ וְכוּי' זֶה רָמַז עַל תּוֹכַחַת הַשֶּׁכֶל כִּי הַשֶּׁכֶל מוֹכִיחַ אֶת הַבְּעֵלִי גְאוּהַ הַרוֹצִים לְהַתְגַּדֵּל יַעֲקֹב הוּא בַּחֲנִינְתָּ הַשֶּׁכֶל כְּמוֹ שֶׁתִּרְגַּם אוֹנְקֵלוֹס: "וַיַּעֲקֹבֵנִי" וְחֻכְמֵנִי אֲבֵיהֶם, כִּי אֵב בַּחֲכָמָה וְהֵינּוּ שֶׁהַשֶּׁכֶל מוֹכִיחֵם וְאוֹמֵר לָהֶם. אֲתִי שִׁכַּלְתֶּם, כִּי כָּל הַמַּתְגַּאֵה חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ יוֹסֵף אֵינְנוּ זֶה בַּחֲנִינְתָּ תִּקְוֹן הַמַּעֲנֶת הֵינּוּ עֲדִין לֹא תִקְנֶנְתֶּם הַמַּעֲנֶת שֶׁהוּא לְחֻרְפָּה וּלְקִלוֹן וַיֵּשׁ לָכֶם לְהַתְבַּיֵּשׁ מִחֲמַתּוֹ כִּי תִקְוֹן הַמַּעֲנֶת הוּא בַּחֲנִינְתָּ יוֹסֵף עַל שֵׁם: "אֲסֹף אֱלֹהִים אֶת חֻרְפַּתִּי" וְשָׁמְעוּן אֵינְנוּ הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׂאִין לָךְ בַּחֲנִינְתָּ יוֹסֵף אֵין לָךְ בַּחֲנִינְתָּ שְׁמַעוֹן וְשָׁמְעוֹן הוּא בַּחֲנִינְתָּ "כִּי שָׁמַע ה' כִּי שָׁנוּאָה אֲנִכִּי" כִּי אַתָּה אֵינְךָ שְׁנוּאָה כִּי מִחֲמַת שְׁלֹא תִקְנֶנְתָּ אֶת עֲצָמְךָ בּוֹדָאֵי אֵינְךָ יְכוֹל לְהוֹכִיחַ אַחֲרִים כִּי יֹאמְרוּ לָךְ קִשְׁט עֲצָמְךָ תַחֲלָה וְכוּי' וְעַל כֵּן אֵינְךָ שְׁנוּאָה כִּי הַמוֹכִיחַ הוּא שְׁנוּאָה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוֹס לְבִרְכָּה ה' הַאִי צוֹרְבָא מִרְבְּנָן דְּמִרְחֵמֵי לֵה בְנֵי מֵתָא, לָאוּ מִשּׁוּם דְּמַעֲלֵי טַפִּי, אֲלָא מִשּׁוּם דְּלֹא מוֹכַח לְהוּ בְּמַלְי דְּשִׁמְיָא' נִמְצָא שֶׁהַמוֹכִיחַ הוּא שְׁנוּאָה וְאֶת בְּנֵימִין תִּקְחוּ זֶה מוֹרָה עַל גְּדֻלוֹת כִּי פִּרְשׁ רַש"י: בְּנֵימִין, עַל שֵׁם אֲרָץ יִשְׂרָאֵל, כִּי זְמַן וְאֲרָץ יִשְׂרָאֵל הוּא גְבוּהַ מִכָּל הָאֲרָצוֹת וְהֵינּוּ, לֹא דֵי שְׂאִין לָכֶם כָּל הַבַּחֲנִינְוֹת הִלְכוּ עִם כָּל זֶה וְאֶת בְּנֵימִין תִּקְחוּ שְׂאֵתֶם לוֹקְחִים לְעֲצָמְכֶם גְּדֻלוֹת וְהֵינּוּ דְסִיִּם הַשֶּׁכֶל הַמוֹכִיחַ אוֹתֶם עֲלֵי הָיוּ כְּלָנָה כִּי הַכֹּל נוֹפֵל עֲלֵי כִּי כָּל הַמַּתְגַּאֵה חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ

ה. וְהַעֲצָה הַיְעוּצָה לְבַטֵּל הַגְּאוּהַ שֶׁהִיא הַעֲבוּדָה זָרָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "תּוֹעֲבַת ה' כָּל גְּבוּהַ לֵב" הַעֲקָר הוּא עַל יְדֵי הַתְקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים כְּמוֹבָא בְּתַקוּנִים 'בְּתַרְוַעָה דְאִיהוּ רוּחָא, אֲתַעֲבִיר אֶל אַחֲר' וְצַדִּיק הוּא בַּחֲנִינְתָּ רוּחָא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" וְעַל יְדוֹ נִכְנַע רוּחַ גְבוּהַ, אֶל אַחֲר וְנַעֲשֶׂה מֵאַחֲר, אַחַד כִּי הוּא קוֹצָא דְאוֹת ד' שְׁמִמְנוּ אַרְבַּע רוּחוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כֹּה אָמַר ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ" וְזֶה לְשׁוֹן תַּרְוַעָה לְשׁוֹן: "תַּרְעִם בְּשִׁבְט בְּרָזֶל" כִּי הוּא מְשַׁבֵּר רוּחַ גְבוּהַ אֶל אַחֲר, כְּפִירוֹת

ו. וְזֶה בַּחֲנִינְתָּ רְקוּדִין וְהַמְחָאֵת כִּי רְקוּדִין וְהַמְחָאֵת כִּי נִמְשָׁכִין מִבַּחֲנִינְתָּ הַרוּחַ שְׁפֵלָב, כְּנִרְאָה בַּחוּשׁ כִּי עַל יְדֵי שְׁמַחַת הַלֵּב הוּא מְרַקֵּד וּמְפַח כִּי אֵל כִּי וְכְמוֹבָא בְּתַקוּנִים: 'וְהֵאֵי רוּחָא נָשֵׁב בְּשִׁית פְּרָקִין דְּדְרוּעָא וּבְשִׁית פְּרָקִין דְּשׁוּקִין' וְהִיא בַּחֲנִינְתָּ הַמְחָאֵת כִּי וּבַחֲנִינְתָּ רְקוּדִין וְזֶהוּ בַּחֲנִינְתָּ: "לְבוֹ נִשָּׂא אֶת רַגְלֵיו" הֵינּוּ עַל יְדֵי הַרוּחַ שְׁפֵלָב בְּאִים הַרְקוּדִין הֵינּוּ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בַּחֲנִינְתָּ רוּחַ כְּנִי"ל נִתְבַּטֵּל הַגְּאוּהַ כְּנִי"ל כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֶל תְּבוֹאֵנִי רַגְלֵי גְאוּהַ" וְנִתְבַּטֵּל הַעֲבוּדָת אֱלִילִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם" זֶה עֲבוּדָת אֱלִילִים. וְכִשְׁנִתְעַלָּה הַרְגְּלִין עַל יְדֵי הַרְקוּדִין בַּחֲנִינְתָּ נִשָּׂא לְבוֹ אֶת רַגְלֵיו וְנִתְבַּטֵּל הַגְּאוּהַ, הֵינּוּ הַעֲבוּדָה זָרָה עַל יְדֵי זֶה נִמְתַּקֵּן הַדִּינִים כִּי 'כָּל זְמַן שֵׁישׁ עֲבוּדָה זָרָה בְּעוֹלָם, חֲרוֹן אַף בְּעוֹלָם' וְכִשְׁנִתְעַבֵּר הַעֲבוּדָה זָרָה נִתְעַבֵּר הַחֲרוֹן אַף וְנִמְשָׁכִין חֲסָדִים וְאֵז הַרְגְּלִין הֵם בַּבַּחֲנִינְתָּ רַגְלֵי חֲסִידֵיו הֵינּוּ בַּבַּחֲנִינְתָּ חֲסָדִים הֵינּוּ בַּחֲנִינְתָּ "חֲסָדֵי דוֹד הַנְּאֻמָּנִים" הַנְּאֻמָּנִים דִּיקָא, כִּי נִתְבַּטְלוּ הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְגַם זֶה בַּחֲנִינְתָּ הַמְחָאֵת כִּי עַל יְדֵי הַרוּחַ נִתְגַּלָּה הָאֲרַת הַיְדִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "קוֹל דְּוִדִי דוֹפֵק" דוֹפֵק' זֶה בַּחֲנִינְתָּ רוּחַ, כְּמוֹבָא בְּתַקוּנִים וְסָמִיד לָה: "דוֹדֵי שְׁלַח יְדוֹ מִן הַחוּר" זֶה בַּחֲנִינְתָּ הַתְגַּלוֹת הָאֲרַת הַיְדִים הֵינּוּ בַּחֲנִינְתָּ הַמְחָאֵת כִּי וְאֵז נִתְבַּטֵּל הַעֲבוּדָה זָרָה, הֵינּוּ הַכְּפִירוֹת וְזֶה בַּחֲנִינְתָּ: "וַיְהִי יְדִיו אֲמוּנָה" נִמְצָא, שֶׁעַל יְדֵי הַצַּדִּיק הֵינּוּ בַּחֲנִינְתָּ רוּחַ שְׁפֵלָב נִתְגַּלָּה הָאֲרַת הַיְדִים וְהַרְגְּלִים הֵינּוּ בַּחֲנִינְתָּ רְקוּדִין וְהַמְחָאֵת כִּי וְנִתְבַּטֵּל הַגְּאוּהַ וְנִתְרַבָּה הָאֲמוּנָה וְאֵז נִתְקִים: "רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר" שֶׁהוּא בַּחֲנִינְתָּ אֲמוּנָה כִּי הַמִּינּוֹת הִיא בַּחֲנִינְתָּ נִטְיוֹ רַגְלֵי כְּמִישׁוֹר "כְּמַעֲט נְטִיּוֹ רַגְלֵי" שְׁנֵאֵמַר שֵׁם עַל שֶׁהִשְׁיִאוּ לְבוֹ לְמִינּוֹת, כְּמַבְאֵר שֵׁם וְ"רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר" מוֹרָה עַל אֲמוּנָה וְאֵז נִתְקִים "וַיְהִי יְדִיו אֲמוּנָה"

ז. וְהַתּוֹרָה הִיא גַם כִּי בַּחֲנִינְתָּ יְדִין וְרַגְלֵין כִּי יֵשׁ בְּהַתּוֹרָה נִגְלָה וְנִסְתַּר נִגְלָה הוּא בַּחֲנִינְתָּ יְדִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דוֹדֵי שְׁלַח יְדוֹ מִן הַחוּר" מִן הַחוּר' הֵינּוּ חֲרוֹת עַל הַלּוּחוֹת, שֶׁהוּא בְּנִגְלָה וְנִסְתַּר הֵם בַּחֲנִינְתָּ רַגְלֵין כְּמַבְאֵר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוֹס לְבִרְכָּה: "חֲמוּקֵי יִרְכִיז" 'מֵה יִרְךָ בִּסְתֵר' וְכוּי' וְכַלְלִיּוֹת הַתּוֹרָה נִקְרָאת לֵב שְׁמַתְחֵלָת בִּ"בֵית" וּמְסִימָת בִּ"לְמַד" שֵׁשׁ מִשְׁכַּן הַרוּחַ דְּנִשְׁבַּב בְּשִׁית פְּרָקִין דְּדְרוּעִין וְשִׁית פְּרָקִין דְּרַגְלֵין הֵינּוּ בְּנִגְלָה וּבְנִסְתַּר

ח. וְזֶה בְּחִינַת מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר, וְהֵמָּן בְּחִינַת פּוֹרִים בְּחִינַת גּוֹרֵל שֶׁהִפִּיל הֵמָּן בְּחִינַת עֵמֶר שְׁעוֹרִים כִּי הֵמָּן בְּחִינַת הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים כְּמֵאֵמֶר חֲכַמֵּינוּ, וְזָכוֹנָם לְבָרְכָה, שְׁעֵשָׂה עֲצָמוֹ עֲבֹדֶת אֱלִילִים וּבִשְׁבִיל זֶה הִפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל בְּחִינַת מִשָּׁה בּוֹ מִשָּׁה כִּי מִשָּׁה הוּא מְבַטֵּל הַעֲבֹדָה זָרָה וּבִשְׁבִיל זֶה נִקְבַּר מוֹל בֵּית פְּעוֹר כְּדֵי לְבַטֵּל הַעֲבֹדָה זָרָה שֶׁבִפְעוֹר כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל כִּי מִשָּׁה גִימַטְרִיָּא חֲרוֹן אָף כִּי הוּא מְבַטֵּל חֲרוֹן אָף שֶׁל הַעֲבֹדָה זָרָה כִּי הוּא קִבֵּל הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת יְדִין וְרַגְלֵינוּ כְּנ"ל שֶׁעַל יְדֵיהֶם נִתְבַּטֵּל הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים כְּנ"ל וְעַל כֵּן הִפִּיל פּוֹר בְּיַרְחַ שְׁמַת בּוֹ מִשָּׁה כִּי חָשַׁב כִּי כָּבַר מֵת מִשָּׁה הַמְבַטֵּל כַּח הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים וְאִין עוֹד מִי שְׂיֻכַּל לְבַטֵּל כַּח הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים אֲבָל מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר הֵיחָה לָהֶם כַּח לְבַטֵּל הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים שֶׁל הֵמָּן וּבִשְׁבִיל זֶה בִּימֵיהֶם קִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ כְּמֵאֵמֶר חֲכַמֵּינוּ ז"ל "קִיָּמוּ וְקִבְּלוּ" קִיָּמוּ מֵה שֶׁקִּבְּלוּ כָּבָר' וְזֶה 'קִיָּמוּ וְקִבְּלוּ' קִיָּמוּ, זֶה בְּחִינַת רַגְלֵינוּ וְקִבְּלוּ, זֶה בְּחִינַת יְדִין וְהוּא בְּחִינַת הַתּוֹרָה בְּעֲצָמָה כְּנ"ל וְזֶה בְּחִינַת מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר מְרַדְּכֵי מֵר דְּרוֹר דְּרוֹר, לְשׁוֹן חֲרוֹת זֶה בְּחִינַת יְדִים כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "דֹּדַי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר" כְּנ"ל וְאַסְתֵּר הוּא בְּחִינַת שׁוֹקֵן מֵה יָרַךְ בְּסֵתֶר כְּנ"ל וְזֶה לְשׁוֹן פּוֹרִים הֵינּוּ בִּיטוּל הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "פּוֹרָה דְּרַכְתִּי לְבָדִי וּמַעֲמִים אִין אִישׁ אֶתִּי" וְעַל יְדֵי הָאֵרֶת מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר הֵינּוּ בְּחִינַת הַיְדִין וְרַגְלֵינוּ נִתְבַּטְּלוּ הַכְּפִירוֹת וְנִתְרַבָּה אֱמוּנָה בְּעוֹלָם עַל יְדֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיְהִי אִמּוֹן אֶת הַדְּסָה" וּבָה כְּתִיב: "כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאֶמְנָה אֶתוֹ" כִּי שִׁנְיָהם הֵם בְּחִינַת אֱמוּנָה וְזֶה נַעֲשָׂה עַל יְדֵי הַרוּחַ כְּנ"ל וְזֶה בְּחִינַת 'אַסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נְאֻמָּרָה' הֵינּוּ בְּחִינַת "לְבוֹ נִשְׂא אֶת רַגְלֵינוּ" כִּי עֵקֶר הַעֲכוּ"ם תְּלוּי בָהּ שֶׁהִיא בְּחִינַת רַגְלֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "רַגְלֵיָהּ יוֹרְדוֹת מוֹת" וְעַל כֵּן עֵקֶר תִּקּוּן הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים עַל יְדֵיהֶם וְעַל כֵּן דִּיקָא 'אַסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נְאֻמָּרָה' אָף שֶׁבְּאֶמְתַּת תִּקּוּן הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים הוּא גַם כֵּן עַל יְדֵי מְרַדְּכֵי כְּנ"ל רַק מִחֲמַת שֶׁעֵקֶר הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים תְּלוּיָהּ בָהּ וְעַל כֵּן עַל יְדֵיהֶם עֵקֶר הַתִּקּוּן וְעַל כֵּן נִקְרָאת הַמְּגִלָּה עַל שֵׁם אֶסְתֵּר וְהֵינּוּ דִּיקָא 'אַסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נְאֻמָּרָה' כִּי הַרוּחַ הוּא בְּלִבּ וְעַל יְדֵיהֶם נִתְגַּלָּה הָאֵרֶת הַיְדִים וְהַרְגֵלִים רַק הַעֵקֶר תְּלוּיָהּ בְּרַגְלֵים, בְּחִינַת אֶסְתֵּר וְזֶה בְּחִינַת עֵמֶר שְׁעוֹרִים עֵמֶר זֶה בְּחִינַת מְרַדְּכֵי עֵין מֵר מֵר דְּרוֹר דְּרוֹר לְשׁוֹן חֲרוֹת הֵינּוּ בְּחִינַת חֲרוֹת עַל הַלַּחַת לְכַמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל אֵל תִּקְרִי חֲרוֹת אֶלָּא חֲרוֹת] שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתּוֹרָה בְּנִגְלָה שֶׁהוּא בְּחִינַת "עֵין בְּעֵין" שְׁעוֹרִים זֶה בְּחִינַת אֶסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כְּשֶׁעִירִים עַלִּי דְשָׂא" שֶׁהוּא לְשׁוֹן רוּחַ וּבִשְׁבִיל זֶה כְּשֶׁבָּא הֵמָּן לְמְרַדְּכֵי מִצָּאוֹ עוֹסֵק בְּעֵמֶר שְׁעוֹרִים אֲמַר לָהֶם: עֵמֶר שְׁעוֹרִים דִּידְכוּ אֶתִּי וְנִצַּח אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו, כְּמֵבֵאֵר בַּמְּדָרָשׁ כִּי עַל יְדֵי עֵמֶר שְׁעוֹרִים שֶׁהוּא בְּחִינַת יְדִין וְרַגְלֵינוּ שֶׁהֵם בְּחִינַת הַמַּחְאֵת כֵּן וְרַקוּדִין נִתְבַּטֵּל הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים שֶׁהוּא בְּחִינַת הֵמָּן בְּחִינַת גְּאוּת כְּנ"ל וּבִשְׁבִיל זֶה צִנְהָ הֵמָּן לַעֲשׂוֹת עֵץ גְּבֵה חֲמִשִּׁים אַמָּה כִּי רָצָה לְבַטֵּל כַּח שֶׁל חֲמִשִּׁים יוֹם שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר שֶׁהוּא הַכַּח שֶׁל מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר

ט. וְזֶה פְּרוּשׁ: אֲמַר רַבָּה בַר בַּר חֲנָה: אֲמַר לִי הַהוּא טִיעָא: תָּא וְאַחֲוֵי לָךְ בְּלוּעֵי דְקֶרַח. אֲזֵלִי וְחֲזָאִי תְּרִי בְּזַעֲי דְהוּי נְפִיק מְנִיָּהוּ קֶטְרָא. שְׁקַל גְּבָבָא דְעֵמֶרָא וּמִשְׁיָה בְּמִיָּא. וְאַנְחָה בְּרִישָׁה דְרַמְחָה וְעִילָה הַתֵּם, וְכִי אִפִּיק, הוּי אַחֲרָךְ אַחֲרוּכִי. אֲמַר לִי: אֲצִית! מַה שְׁמַעִית? וְשִׁמְעַת דְּהוּי אֲמַרִין: מִשָּׁה אֶמְתַּ וְתוֹרְתוֹ אֶמְתַּ וְהוּ בְּדַאִין. אֲמַר לִי: כָּל שְׁלִשִׁים יוֹמָא מְהֻדְרָא לְהוּ גִיְהֵנוּם לְהַכָּא כְּבָשָׁר בְּקַלְחַת, וְאַמְרִי הַכִּי: מִשָּׁה וְתוֹרְתוֹ אֶמְתַּ וְהוּ בְּדַאִין.

בְּלוּעֵי דְקֶרַח כְּדַאִיתָא בְּמְדָרָשׁ: 'קֶרַח מִין הִיָּה' הֵינּוּ בְּחִינַת הַעֲבֹדֶת אֱלִילִים, מִינּוֹת וְחֲזָאִי תְּרִי בְּזַעֲי דְנְפִיק מְנִיָּהוּ קֶטְרָא הֵינּוּ בְּחִינַת חֲרוֹן אָף שֶׁגּוֹרְמִים בְּמִינּוֹת כְּמֵאֵמֶר חֲכַמֵּינוּ, וְזָכוֹנָם לְבָרְכָה. כָּל זְמַן שֶׁעֲבֹדֶת אֱלִילִים בְּעוֹלָם, חֲרוֹן אָף בְּעוֹלָם וְיִתְרִי בְּזַעֲי זֶה בְּחִינַת תְּרִי נִקְבֵי הָאָף, שְׂיֻצָא מֵהֶם הַעֲשׂוֹן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "עֲלָה עֵשָׂן בְּאֶפּוֹ" וְשֶׁקִּיל גְּבָבָא דְעֵמֶרָא זֶה בְּחִינַת עֵמֶר כְּנ"ל וּמִשְׁיָה בְּמִיָּא זֶה בְּחִינַת שְׁעוֹרִים בְּחִינַת אֶסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת רַגְלֵינוּ כְּנ"ל כִּי הַרְגֵלֵינוּ הֵם אִפִּיקֵי מִיָּם כִּי הֵם בְּחִינַת עַרְבֵי נַחַל כְּמֵאֵמֶר חֲכַמֵּינוּ, וְזָכוֹנָם לְבָרְכָה 'רַגְלוֹהֵי דְבַר נֶשׁ אֲנוּן עַרְבִין לְהוּ' 'עַרְבִין' זֶה בְּחִינַת עַרְבֵי נַחַל, אִפִּיקֵי מִיָּם הֵינּוּ בְּחִינַת מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר בְּחִינַת יְדִים וְרַגְלֵים בְּחִינַת הַמַּחְאֵת כֵּן וְרַקוּדִין כְּנ"ל וְאַנְחָה בְּרִישָׁה דְרַמְחָא רַמְחָא, דָּא רוּחַ מִיָּם שֶׁהוּא מְאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאִי הַרוּחַ כִּי הַמִּיָּם הִיא אַרְבַּע רוּחוֹת שֶׁהִיא בְּחִינַת רוּחַ הַצְּדִיק דְנִשְׁבַּב בְּיְדֵינוּ וְרַגְלֵינוּ כְּנ"ל וְרַמְחָא הוּא הַצְּדִיק כִּי מִמֶּנּוּ תוֹצְאוֹת הַרוּחַ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" כְּנ"ל וְאַפְּקִינְהוּ, וְאַחֲרָךְ אַחֲרוּכִי אַחֲרָךְ, לְשׁוֹן חִיִּים וְאַרְיִכוֹת לְמִים כְּמֵאֵמֶר חֲכַמֵּינוּ, וְזָכוֹנָם לְבָרְכָה. 'לֹא יַחֲרֹךְ רַמְיָה צִידוֹ' 'לֹא יַחֲיָה וְלֹא יֵאָרִיךְ'

והיננו: 'ואיחרך איחרוכי' לשון חיים ואריכת ימים כי על ידי ביטול הגאונה, הינו העבודת אלילים על ידי זה החכמה על תקונה כפי"ל ועל ידי חכמה יחיה ויארץ ימים כמו שכתוב: "החכמה תחיה" וכו' אמר לי: אצית להו. ושמעת דאמרין: משה אמת ותורתו אמת שהן מודין על האמת. כי כשמתקרב את עצמו לצדיקים כדי לקבל מהם הרוח כפי"ל ועל ידי זה נשבר הגאונה והעבודת אלילים ואז מפירין אפילו אלו שהם מסטרא דמותא את גדלת הבורא ותברך שמו כפי"ל ואמר לי: כל שלשים יומין מהדרא להו גיהנום להכא. ואמרי הכי: משה ותורתו אמת. פרש רבנו שמואל: בכל ראש חדש התשובה הוא ראש חדש כי בראש חדש אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו עלי כפרה כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה וזה בחינת תשובה והתשובה הזאת נשתלשלה בכל הנבראים בראש חדש ובשביל זה גם קרח ועדתו מכרחים לאיזה חרטה בראש חדש אבל התשובה אינה מועיל להם כי עקר התשובה היא רק בעולם הזה כי מי שטרח בערב שבת וכו' ונמצא בודאי לא נפטרין בזה ההודאה שהן מתחרטין ומודין מדין גיהנום ועל כן מהדרא להו גיהנום להכא כי אין נפטרין בזה ואף על פי כן אין גיהנום בראש חדש כמו בשאר ימים והגיהנום של ראש חדש אינו אלא החרטה שמתחרטים ומודים ומתביישין זה בעצמו גיהנום שלהם וזהו דדיק: מהדרא להו גיהנום להכא דהינו מה שמהדרא להו להכא, שחוזרים ומודים הוא הגיהנום שלהם

י. וזה פרוש: 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם' כי איתא במכילתא: 'אשר תשים לפניהם השווא אשה לאיש לכל דינים שבתורה' פרוש, לכל דינים שבתורה שצריך להמתיקם צריך להשוות, הינו ליחד, קדשא בריך הוא ושכינתה שהוא בחינת אשה ואיש בחינת מרדכי ואסתר וזה פרוש: 'ואלה כל מקום שנאמר ואלה, מוסיף על הראשונים' בחינת תוספת ורבי בחינת גאונה, עבודה זרה כמו שכתוב: "לא מרבכם חשק ה'" שפרושו גאונה וזה בחינת: 'מוסיף על הראשונים' שהוא בחינת המן עמלק כמו שכתוב: "ראשית גוים עמלק" ותקונו: המשפטים, בחינת רוח כמו שכתוב: "וירוח משפט וכו' משיבי מלחמה" כי על ידי הרוח נתתקן הגאונה והעבודת אלילים כפי"ל אשר תשים לפניהם הינו 'השוו אשה לאיש לכל דינים שבתורה' הינו בחינת המתקת הדינים כי 'כל זמן שיש עבודת אלילים בעולם, חרון אף ודינים בעולם' ועל ידי הרוח הנ"ל נתחדד קדשא בריך הוא ושכינתה ונמתקין הדינים ונסתלק חרון אף מן העולם והנה, כלל הדברים אלו שעל ידי הצדיק, שהוא בחינת הרוח אתעבר אל אחר, כפירות ועל ידי הרוח באים רקודין והמתארת כפי על ידי הצדיק שהוא בחינת הרוח נתעלו הרגליו, ונתגלה הארת הידים, ונתרבה האמונה כמבאר למעלה ועל כן כתיב ביוסף, שהוא בחינת הצדיק "ויבלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו" כי בלעדי בחינת יוסף, שהוא בחינת הצדיק אי אפשר להעלות ולהרים הידים והרגלים כפי"ל והנה, מכלל הדברים אתה שומע שנגלה הוא בחינת ידים ונסתר הוא בחינת רגליו בחינת מרדכי ואסתר ואף שנסתר הוא למעלה מנגלה עם כל זה התגלות הנגלה הוא במקום גבוה, דהינו הידים והנסתר ברגליו, שהיא למטה מינים והענין עמק אד הוא ענין שכתוב בזוהר, תנאים בשוקין ואמוראים בידין ואף שהתנאים למעלה מאמוראים מכל מקום הם במקום שהוא למטה ממקום האמוראים וכן נביאים וכתובים וכבר מבאר על זה תרוץ

לעוד ראה זה מצאתי מכתב יד רבנו, זכרונם לברכה, בעצמו מענין התורה הנ"ל, וזהו: [ואלה המשפטים אשר תשים וכו' גאות מודעת זאת בכל הארץ שהיא מדה מגנה וצריך לברח ממנה אבל יש בני אדם שרודפים אחר כבוד ורוצים למלך ולהנהיג את העולם ואומרים שיש לאל ידם לעשות פדיונות ולהתפיל תפילות ועליהם נאמר: "השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפיל בעדך ויחיה" כי זה דוע שחקדוש ברוך הוא [מתאונה לתפילתן של צדיקים וצריך לילך אצלם שיתפילו עליו] עליהם אבל בעלי גאונה אין הולכים אל צדיקים לבקשם שיתפילו עליהם וגם אין מניחים שאר בני אדם שילכו אצל צדיקים שיתפילו עליהם כי אמרו אלו בעלי גאונה שגם הם צדיקים ויכולים להתפיל ואין צדיק בארץ יותר מהם ובזה הם נקראים בשם אבימלך אבי לשון רצון כמו "ולא אבה ה' אלקיך" וכו'